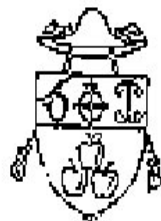

LIST FARNOSTI ÚJEZDSKÉ

ZÁŘÍ 2006

9

ROČNÍK XV.

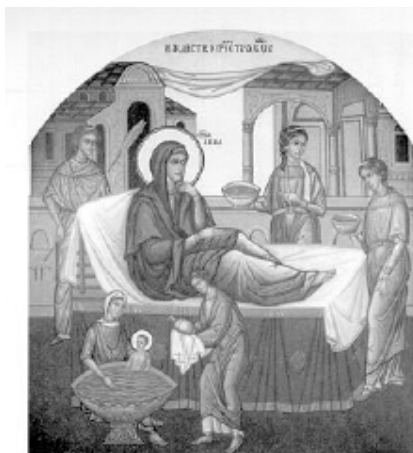
XX

Měsíčník farnosti.

Vydává římskokatolická farnost Újezd u Valašských Klobouk pro potřebu svých farníků

XX

DOTKNUTÍ BOHEM

Přijede-li na návštěvu význačná osobnost, jako když naši vlast před léty navštívil Svatý otec, tam kde je shromážděno mnoho lidí, nemůže každého zvlášť pozdravit stiskem ruky. Ale komu podá ruku, ten má z toho radost, je na to pyšný, vypráví o tom druhým. V tomto doteku, i kdyby byl letmý, je něco, co člověka pociťává.

Dotek může také léčit. Položí-li ošetřovatelka ruku na čelo dítěti v horečce, nebo je pohladí po tváři, způsobí její dotek blahodárně. Pravda, dítě se jím neuzdraví, ale uleví se mu, dotek jej posílí. Také nemocného muže uklidní dotek ruky moudrého lékaře.

Dotek může také posvěcovat. Synovi, nebo dceři, kteří odcházejí k oddávkám, kladou rodiče ruce na hlavu na znamení svého rodičovského požehnání. Po

každé primici přicházejí věřící k novoknězi, aby na ně vložil ruce.

A co znamená stisk otcovy ruky, polibek matčin pro dítě, které kajícíně dozná svou vinu a chce ji napravit! V tomto doteku je odpuštění, pokoj, láska. Dotek pociťává, léčí, posvěcuje. Tak je to mezi námi lidmi.

Jaké však to je, když se někoho dotkne Bůh? A to se stalo u té ženy, jejíž pozemské narozeniny slavíme v září. Bůh se dotkl Marie, když dovolil svému Synu, aby od ní přijal lidskou přirozenost. Bůh mohl pro svého Syna stvořit lidskou přirozenost z ničeho. Neučinil to. Proto vděčí vtělený Boží Syn za svou lidskou přirozenost Panně Marii, jako ty své matce, jaké já své matce.

Maria mu může říci: „Jsi mé dítě, tělo z mého těla, krev z mé krve; od Otce v nebi máš svou božskou přirozenost, ale lidskou přirozenost jsme ti směla dát já.“

Tento dotek Panny Marie Bohem je tajemství. Nemůžeme jej pochopit, vysvětlit, můžeme jej jen obdivovat a uctívat. Proto skláníme hlavu, když zvoní Anděl Páně a my se modlíme: „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Ale tajemstvím není jenom tento dotek sám, tajemstvím jsou také jeho účinky. Dotek ctí, léčí, posvěcuje – to platí u lidí a to chápeme. A co to působilo, když se třikrát svatý Bůh dotkl Marie. To převyšuje naše chápání, tady naše řeč selhává. Ale můžeme se pokusit najít přirovnání, které by nás přivedlo trochu blíž k pravdě.

Vychází-li slunce a dotkne se země, celá krajina se změní. V zahradě nenajdeme květinu, na stromě list, na louce stéblo, které by nebylo zasaženo tímto dotekem a i zrno, které je neviditelné našemu oku, protože dříme v zemi, cítí neodolatelnou sílu doteku slunce. A co my? Když se nám slunce usměje do světlice, ožijeme ve dnech

zdraví i ve dnech nemoci. Jak často jsme po něm toužili, nařikali jsme, že není a když přišlo, uvítali jsme je. Slunce je kouzelní, který vše pozlacuje dotekem své kouzelné moci.

Tak působí pozemské slunce. Jak ale působí, když se dotkne ten, který z ničeho povolal k bytí toto slunce, všechna ostatní slunce, sluneční soustavy a udržuje je v jejich drahách?

Pozemské slunce se dotýká jen svými paprsky, samo zůstává v dálí.

Ale Bůh, Slunce spravedlnosti, se dotkl Marie přímo, že mohla říci k vtělenému Božímu Synu: „Devět měsíců byl tvůj dech mým dechem, tep mého srdce tepem srdce tvého. Jaké moře nadpřirozeného světla muselo zaplavit Marii. Jaké účinky měl tento dotek na Marii, to nám řekl během staletí učitelský úřad církve, když prohlásil po dlouhém uvažování a dlouhých modlitbách, že Maria byla uchráněna před dědičným hříchem a prosta každého osobního hříchu, že její panenství zůstalo neporušené, že její tělo bylo vzato do nebe.

Když papež Pius XII. Slavnostně vyhlásil 1. listopadu 1950 za článek víry, že Maria byla vzata do nebe i s tělem, našli se i takoví katolíci, kteří se domnívali, že uplynulo již příliš mnoho let od Kristova a Mariina narození a proto už by se neměli další pravdy víry vylašovat a věřícím k víře předkládat. Opravdu mnoho? Zeptejme se učenců, kolik let uplynulo, než se Kristus narodil? Snad sto tisíc let? Více? Učenci odpoví s úsměvem: „Víc, mnohem víc.“ Přece známe modlitbu „Věčné Slovo, jednorozený Synu Boží...“

Rozhodně těch 2006 let, které jsme od Kristova příchodu na svět prožili je jen nepatrný zlomek celého času. A tady by někdo chtěl říci, že jsme už v této krátké době vystihli Mariino tajemství tak dokonale, že už nic nemůžeme objevit a vylašovat? Mysleme ne ve staletích, ale v tisíciletích. Ponechme to klidně Učitelskému úřadu církve. Bdí nad tajemstvími víry, tedy také nad Mariinými tajemstvími. Církev je přece vedena Duchem svatým, Duchem pravdy. Každý z nás čeká na den, kdy odejde z této země. Žijme s radostí v tomto očekávání, neboť v nebi poznáme jasněji než na zemi, co přinesl Marii dotek Boží. Budeme potom tak uchváteni Mariinou slávou, že zvoláme: „Teď teprve poznávám, co znamenají slova, které řekl archanděl Gabriel a které jsme na zemi tak často opakovali: ‚Maria, milosti plná... ‘“

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby lidstvo využívalo sdělovacích prostředků zodpovědně a podle hlasu svědomí.

Úmysl misijní: Aby Boží lid v misijních oblastech považoval za svůj zásadní úkol neustálý další duchovní růst.

Úmysl národní: Aby státní instituce našly pozitivní přístup k dialogu s církvemi a uznaly jejich přínos v životě společnosti.

Úmysl farní: Aby naši žáci a studenti, kteří v září začínají další rok svého vzdělávání, dobře vyučili času k poznání a úsilí o hodnoty pro život pozemský i věčný.

Z FARNÍ MATRIKY :

Do společenství víry jsme
skrze svátost křtu v měsíci srpnu přijali:

Petra Pindíka - Drnovice

Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem v naší farnosti
v srpnu 2006 začali:

5. srpna:

Jiří Valíček - Bojkovice
Marcela Kamenčáková - Újezd

V měsíci červenci a srpnu 2006 z naší farnosti odešli na věčnost a byli pohřbeni:

8. července:

Anna Pavlíková - 49 let
Újezd 28

8. července:

Jindřich Belha - 76 let
Újezd 95

8. července:

Josef Kořenek - 63 let
Zlín - Štípa 166

29. července:

Josef Bodlák - 52 let
Drnovice 53

7. srpna:

Josef Váňa - 58 let
Neubuz 76

12. srpna:

Petr Kozubík - 92 let
Slopné 80

19. srpna:

Anna Vaculová - 80 let
Újezd 33

21. srpna:

Josef Hověžák - 77 let
DD-Loučka

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

MODLITBY MATEK

Hnutí Modlitby Matek vzniklo v Anglii v roce 1995 a je rozšířeno v devadesáti zemích světa. V ČR se modlí za děti přes 150 skupinek.

Letos v červnu jsme založili modlitební skupinu Modlitby Matek v Drnovicích. Je nás sedm a scházíme se každý druhý pátek v 18 hodin. Obracím se na všechny

maminky, které mají zájem se pravidelně modlit za své (i ostatní) děti, ať přijdou mezi nás (tel. 728 462 044).

Paní Veronika - zakladatelka hnutí, vyhláší čtyřikrát za rok světové setkání těchto skupin v modlitbě. Nyní bychom se rády připojily i my. Jedná se o jednu hodinu modlitby v kostele v Drnovicích, a to v pátek 29. září v 18 hodin, v sobotu 30. září v 18 hodin a v neděli 1. října v 17 hodin.

Během prvního dne se budeme modlit k Duchu svatému, aby nám zjevil oblasti našeho života, kde potřebujeme odpuštění.

Druhý den budeme prosit Pána o odpuštění politikům a lidem, kteří mají svěřenou moc a jednají proti Jeho vůli. Modlíme se také za ty, kteří ubližují našim dětem a společnosti. Například dealeri drog, lidé spojení s pornografií nebo lidi z hnutí New Age, kteří svádějí od uctívání Ježíše Krista jako Pána. Přimlouváme se za ně, aby jim Pán uzdravil srdce.

Třetí den je dnem chval a díkůvzdání.

Proto zveme do kostela v Drnovicích všechny, kteří se chtějí v uvedených dnech spojit a modlitbě s ostatními matkami na celém světě za své děti a vnoučata.

Jistě si každý z nás uvědomuje, jak je důležité a nutné provázet naši mládež modlitbou.

Svatava Machů, Drnovice

TÁBOR, KTERÝ SE OPRAVDU VYDAŘIL

Dcerka Maruška – 7 let ,odjela na týdenní tábor "Prázdniny s Bohem" k sestřám karmelitánkám do Štípy u Zlína.

Bylo zde celkem 18 děvčat. Vedoucí byla sestra Barbara Ogonowska- představená této komunity.

Děvčata byla rozdělena do 3 pokojů, každý pokoj měl svou animátorku, která byla děvčatům neustále k dispozici. Každý den měli nabitý program – první den byl veselý večer, kde hrály různé hry. Následující den je čekala obnova křtu u kapličky v Kostelci – kde dostali jako symbol této obnovy trička v různých barvách- každý pokoj měl svou barvu – modré trička víra, zelená trička naděje, červená trička láska. Poté měly rozhovory ve skupinkách. Nechyběla ani dobrodružná výprava hledání světla Kristova – kdy v noci potmě hledali světlo v lese – všichni se drželi za ruce a společně procházeli neznámou krajinou a zažívali pocit společenství a překonání strachu. Poté se zasvětili Panně Marii a jako symbol tohoto zasvěcení přijali škapulíř.

Děvčata – účastnice tábora ve Štípě
se sestrou Barbarou

Každý pokoj se střídal ve službách – byla služba liturgická, která měla na starosti přípravu čtení, žalmů na mši svatou, služba v kuchyni – která pomáhala v kuchyni s uklízením nádobí a služba úklidová, která pomáhala s úklidem chodby a ostatních prostor. Každé děvče mělo svého anděla strážného, který se snažil udělat nějakou radost, pozornost. Velmi oblíbený byl program vyrábění – kde si nazdobili pohárek, vyrobili voskovou svíčku a přívěšek-malování na skle a stromeček z korálků. Poté byla vernisáž- slavnostní otevření výstavy těchto výrobků. Tato vernisáž byla v den slavení pouti v kapli sv. Eliáše ve Štípě- kaplička která byla vysvěcena v lednu roku 2001- pravděpodobně jediná kaple zasvěcená sv. Eliáši v České republice. Následoval táborák opět se spoustou soutěží a s divadlem – které si děvčata nacvičila. Děvčata měla každý den mši svatou, modlily se ráno, v poledne a večer a hlavně – s radostí a chutí. Atmosféra byla úžasná a já jako účastnice právě pouti k sv. Eliáši jsem se nestačila divit, jak nádherně byla zvládnutá liturgie, jak se děvčata radovala.

A jak se líbilo účastnicím – z odpovědí vybírám – perfektní, skvělé, byla by jsem tu až do konce prázdnin...Odjíždět se nechtělo opravdu nikomu.

Děkuji sestře Barbaře za vzornou péči o naše děvčata a jejím spolusestrám za vynikající kuchyni.

MUDr. Mgr. Marie Kořenková

P.S.

Příští rok se opět tábor uskuteční – bohužel pouze v 1 termínu, opět termín bude v červenci v týdnu, kdy bude pouť ke sv. Eliáši. Případné další zájemkyně ať kontaktují Marušku Králíkovou, 3.tř. ZŠ Újezd nebo svoje katechetky, počet účastníků je omezen!

TÁBOR MALÁ ANTIOCHIE 2006

I tento rok se konal tábor Malé Antiochie. Tentokrát jsme se setkali v Boršicích u Buchlovic, ve dnech 4. – 14. srpna 2006. Celkem se tábora zúčastnilo 28 dětí z Drnovic, Vysokého Pole, Újezda, Slopného, Sehradic a naši již dlouholetí kamarádi ze Sobůlek u Kyjova.

Celotáborová hra nás zavedla do středověku, do dob udatných rytířů. Děti byly rozděleny do 4 družin a každodenně plnily různé úkoly (např. lukostřelba, výroba klenotů, hod oštěpem, chůze na chůdách, fáborková hra...), za které dostávaly "groše". Během tábora jsme navštívili nedaleké Buchlovice a vydali jsme se také na celodenní túru na hrad Buchlov. Na závěr celotáborové hry jsme vítěznou družinu pasovali do řádu rytířů a pro děti byla uspořádána velká hostina. Další den už následovalo jen loučení.

Doufáme, že se dětem tábor líbil, že si užily několik dnů života ve společenství s ostatními dětmi, tak jako my vedoucí. Pozorovali jsme na dětech radost a věříme, že si odnesly ty spoustu pěkných zážitků. Těšíme se, že se všichni opět sejdem na táboře v příštím roce.

Účastníci tábora Malé Antiochie v Boršicích

Marie Stružková a Petra Zvonková

POKOJ A DOBRO

VI. Modernizace hospodářství: člověk ve světě práce

38. Vysoká nezaměstnanost je společenským zlem - tvorba nových pracovních míst je záslužná

„Nazaretský dům je školou, v níž začínáme rozpoznávat Kristův život... Posléze se tu učíme práci. Ty, nazaretské sídlo, domove „tesařova syna“! Zde si především přejeme pochopit a oslavit sice přísný, leč spasitelný zákon lidské námahy... Zde chceme konečně pozdravit dělníky na celém světě a ukázat jim velký vzor, našeho Pána Ježíše Krista, božského bratra.“ (*Kat. katol. církve č. 533*)

Lidská práce pochází přímo od osob stvořených k obrazu Božímu a povoláných k tomu, aby pokračovaly společně a pro druhé v díle stvoření tím, že si podrobí zemi. Práce je tedy povinnost: „Kdo nechce pracovat, ať nejí“ (*2 Sol 3,10*). Práce oslavuje dary Stvořitele a přijaté vlohy. Může být také výkupná. Tím, že člověk snáší tíživou námahu práce ve spojení s Ježíšem, nazaretským řemeslníkem a ukřižovaným na Kalvárii, v jistém smyslu spolupracuje s Božím Synem na díle vykoupení. Projevuje se jako Kristův učedník tím, že nese každodenně kříž v činnosti, k jejímuž vykonávání je povolán. Práce může být prostředkem k posvěcení a k pronikání pozemských skutečností Kristovým duchem (*KKC 2427, etc. 2426 - 2436*).

Je dobré „mít práci“ a poctivě pracovat v zaměstnaneckém poměru. Svobodnější je však samostatně pracovat - podnikat a chvályhodné je vytvářet pracovní místa pro druhé. Nedostatek pracovních míst je způsoben nedostatečnou podporou podnikatelských činností v přípravných etapách pracovního procesu, při přípravě investičních projektů. Vytvoření jednoho průměrného dělnického pracovního místa vyžaduje investici čtvrt až celý milion korun. Nejde jen o potřebný kapitál jako takový - i když pro zaměstnání několika set tisíc pracovníků to představuje značný problém. Jde ale hlavně o to, že finanční sektor nenalézá v České republice dostatek kvalitních - a co více -

důvěryhodných investičních projektů, a to ať jde o banky naše nebo zahraniční. Obtížnost komunikace mezi podnikateli v průmyslu a bankami stojí a padá s klimatem důvěry. Tato důvěra je nemožná tam, kde se rozpadla finanční a platební kázeň. Tvorbě nových pracovních míst by jistě napomohla snazší vynutitelnost práva v ekonomice a lepší podmínky pro celou podnikatelskou sféru, včetně standardní etiky podnikání.

Spravedlivá mzda je oprávněný plod práce. Upírat ji nebo zdržovat může představovat velkou nespravedlnost, kterou zakazuje sedmé přikázání „Nepokradeš“ (*Ex 20,15; Dt 5,19; Mt 19,18*). Sedmé přikázání zakazuje krádež, to je uchvácení cizího majetku proti odůvodněné vůli vlastníka (*KKC 2408*). Každý způsob odnětí a nespravedlivého přivlastnění si cizího majetku, i když to neodporuje ustanovením občanského zákona, je proti sedmému přikázání. Stejně tak vědomě si ponechávat vypůjčené nebo nalezené předměty; dopouštět se obchodního podvodu; platit nespravedlivé mzdy; zvyšovat ceny a spekulovat přitom s nevědomostí nebo nouzí druhých. Mravně nedovolené jsou tyto skutky: spekulace, kterou se působí, aby se uměle měnilo hodnocení majetku s úmyslem z toho těžit na úkor druhých; korupce, jež ovlivňuje úsudek těch, kteří mají učinit rozhodnutí na základě práva; přivlastnění a soukromé užívání společenských zařízení nějakého podniku; špatně provedené práce; daňový podvod; falšování šeků a faktur; přehnané výdaje; mrhání. Úmyslně poškozovat soukromé nebo veřejné vlastnictví odporuje mravnímu zákonu a vyžaduje náhradu (*KKC 2409*).

Dalším společenským zlem je zdržování mezd a platů zaměstnancům. Zadržovaná mzda byla již pro izraelský starozákonní lid nejtěžším hříchem, který pod tíhou nespravedlnosti volal až k samotnému Bohu. V našich podmínkách jde o jev o to závažnější, že platy a odměny manažerů se často odpoutaly od reálného vývoje ekonomiky i od jejich skutečných zásluh. Znovu se vším důrazem prohlašujeme, že tyto formy chování jsou nemorální a zavrženíhodné. Podnikatelé a manažeři, kteří vykořisťují své bližní, zvyšují svým protispolečenským jednáním sociální napětí v zemi; to žene vodu na mlýn těm, kdo volají po návratu starých pořádků. Neřády v sociálně ekonomické oblasti je ohrožována sama existence parlamentní demokracie. Současně však se vším důrazem prohlašujeme, že křesťanská sociální etika nestrání ani zaměstnancům: ti, kdo nedodržují pracovní dobu, elementární pracovní kázeň a nepracují poctivě jak mají, se rovněž dopouštějí nemorálního jednání a svým počínáním poškozují, ba často i existenčně ohrožují svého zaměstnavatele a jeho podnikání. I zde, v pracovní kázi a morálce dělníků a zaměstnanců, musíme překonávat negativní dědictví z dob reálného socialismu a ideologie třídní závisti a nenávisti.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

II. Naléhavě do vlastních řad

5. Pokoj a dobro všemu stvoření - hledání post-materialistického životního stylu

„Jsou různé formy pokroku: pokrok hospodářský, společenský, intelektuální, kulturní a také ovšem pokrok mravní. A ten je nejdůležitější a nejpotřebnější. Pokročili jsme, jsme - li dnes lepší, než jsme byli včera. A nejsme - li lepší, znamená to, že jsme všechny ty ostatní pokroky nějak promarnili. Je tedy jen jeden pokrok hodný toho krásného jména: pokrok v lásce. Ten pokrok je zároveň i pokrok ve štěstí. Nečekejme tedy spásu jen od toho oslňujícího rozvoje přírodních věd a techniky; co je nám platné, umíme - li ovládat přírodu, když neumíme ovládat sebe? K čemu mají sloužit technické vymoženosti, zdali prospěchu či zkáze lidstva, není už otázka technická, nýbrž otázka mravní. Stejně náleží obdiv a naše vděčnost všem vědcům, objevitelům a vynálezčům, kteří obohatili náš život. Jejich láska k pravdě, přesnost pozorování, nestrannost, píle, odříkání, trpělivost a nezištnost - to jsou velké ctnosti hodné úcty a napodobení. Tyto ctnosti jsou nejvlastnějším základem všech pokroků vědy a techniky. Přednosti tzv. strojové civilizace daleko předčí jejich nedostatky. Stačí si všimnout dvou věcí: zmenšení chudoby a zlepšení lidského zdraví. Ovšem toto dvojí vykonali pro tebe druhí. A nyní záleží na tom, co pro sebe vykonáš sám. Proto je nezbytné, aby pěstění přírodních věd bylo vhodným způsobem uváděno ve spojitost s vyššími ideály, tak aby ona moc, kterou

člověk získal nad vnější přírodou, byla postavena do služeb mravního zdokonalení člověka". (D. Pecka)

Ježíš vyzývá své učedníky, aby byli solí země a světlem světa. Solí je v jídle málo a ví se o ní. Víra zahání strach. Zahání i strach z důsledků promítnutí Ježíšova učení, Jeho hodnotového systému a Jeho nároků do životní praxe. Skutečné následování Ježíše Krista je mohutným obohacením života. V přístupu ke zlepšování životních podmínek volá list Pokoj a dobro po odpovědném přístupu k vlastní budoucnosti, budoucnosti našich potomků na úrovni národní i globální. Přesun životních cílů z materiálních na kulturní a duchovní, hledání post-materialistického životního stylu, v němž konzumní přístup nedominuje, to je klíč k pokoji a dobru i v planetárním měřítku. Nadějně směřy tohoto hledání leží ve tvorbě a využívání sociálního i kulturního kapitálu a vzdělávání včetně výchovy k ekologickému myšlení a k ekologické odpovědnosti, v technologickém pokroku šetřícím omezené přírodní zdroje, v d o b r o v o l n é skromnosti bohatších národů i společenských vrstev. Křesťané mohou a mají přijmout roli průkopníků skromného životního stylu. To, že je nás křesťanů málo, nemůže být důvodem k rezignaci ani výmluvou. Bůh chce, abychom jeho dary v dobrém užívali (avšak nezneužívali) a abychom o stvoření pečovali.

/V.M./
(Pokračování příště)

18. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry a postup kněží dle zaznamenání P. Vincence Pecháčka, faráře v Újezdě v letech 1908 - 1921

P. Vincenc Pecháček byl farářem v Újezdě od 1.7.1908 - 1.11.1921. Rodák z Loukova, na kněze byl vysvěcen 1889, přichází k nám z Pozdřehova, kde působil jako farář. Po více než 14 letech odchází 1. listopadu 1921 z Újezda na odpočinek a usadil se ve Val. Meziříčí. Byl předsedou dozorcí rady ve zdejším záloženském spolku. Od kardinála Lva Skrbenského byl vyznamenán děkanským límcem. P. Pecháček má tu nespornou zásluhu, že byly zachovány na věži kostelní všechny zvony za války. (1.sv.). V té době hrozných těchto rekvizic zvonů, kdy bylo přísně nařízeno dvě třetiny zvonů vzít a kdy se toto nařízení bezohledně vykonávalo a kostely krutě zbavovány svého srdce a svého hlasu (namnoze ponechán pouze jeden zvon na př. ve Vizovicích), zde tak dlouho bylo odoláváno s odejmutím zvonů, k čemuž také přispěla vzdálenost od dráhy a obtížná doprava až přišel převrat 28. října 1918, kdy prohlášena naše samostatnost.

Kooperátoři v Újezdě v r. 1908 - 1921:

P. Jindřich Konečný: 1.5. - 1.10.1908, rodák z Kojetína, 1900 vysvěcen, přeložen sem z Blatnice a odešel do Klášterního Hradiska u Olomouce.

P. Ferdinand Mičkal: 1.10.1908 - 6.2.1909, rodák z Vidče, vysvěcen 1900, přeložen sem z Mysločovic. Zemřel po operaci na ledvinové kamínky v Olomouci v zemské nemocnici neočekávaně 6.2.1909.

P. Theodor Motal: 6.2.1909 - 1.3.1913, kooperátor z Buchovic, vysvěcen 1896, rodák ze Skaštic u Kroměříže. Stal se od 1.11.1913 farářem ve Zděchově.

P. Tomáš Jurásek: 1.11.1913 - 1.6.1915, rodák z Chylic u Uherského Hradiště (Nová Ves), vysvěcen 1900, přeložen sem ze Zděchova, kdež byl administrátor. Stal se od 1.6.1915 administrátorem ve Hvozdné a následně tamtéž farářem.

P. Karel Kolář: 1.6.1915 - 1.2.1916, vysvěcen 1910, rodák z Vlčkové u Kašavy.

P. Rudolf Raška: 1.2.1916 ustanoven kooperátorem, přeložen z Mysločovic (rodák z Ondřatic), vysvěcen 1911, na jehož místo přesazen P. Karel Kolář. Zaměnili se.

P. Jan Uřičař nastoupil 1.8.1917, kooper. ze Vnorov (rodák z Hroznové Lhoty), vysvěcený na kněze 1911. P. Rudolf Raška byl přeložen ku své žádosti do Rudoltic, aby se zdokonalil v němčině. P. Jan Uřičař se stal od 1.11.1921 kaplanem ve Val. Kloboukách, ale od 1.7.1922 zase byl jmenován kaplanem v Újezdě.

Bezpochyby dělnická otázka a v obecném slova smyslu sociální problematika a postavení pracujícího člověka jsou otázky, kterým naše církev věnuje základní pozornost. Svědčí o tom encyklika Jana Pavla II. Centesimus annus, Sollicitudi rei socialis, Laborem exercens, II. vat. koncil - Gaudium et spes, která mají svá zakotvení i v nejnovějším Katechismu katolické církve z r. 1992. I naši historikové, např. prof. ThDr. Václav Medek nám dávají blíže nahlédnout do této problematiky, která se zrcadlí i v zápisu naší farní kroniky. Proto k tomu vždy úvodem několik jeho myšlenek, které jsou aktuální i dnes. „Není pochyb o tom, že by byla mohla církev dělnickou třídu podchytit, kdyby byla včas přistoupila k řešení dělnické otázky. Církev byla však svými nejvyššími představiteli příliš zatížena pozemkovým majetkem, ovlivněna svými vztahy k šlechtě a selskému stavu a nedokázala navázat dostatečný kontakt s liberálními vrstvami buržoazie a usměrňovat jejich hospodářskou expanzi a získat je pro křesťanský humanismus. Daleko osudovější však bylo, že církev nepochopila význam a dosah průmyslové revoluce a přistupovala k nové dělnické třídě, představované proletariátem, zcela nereálně. Drobní kněží sice brzo postřehli neuspokojivou situaci dělnictva, ale její příčiny si dost dobře neuvědomovali. Církevní vrchnost sice poukazovala na morální úpadek a náboženskou vlažnost dělníků, ale vinu dávala spíše zkaženému městskému prostředí, tanečním zábavám, nemanželským dětem apod. a opomíjela skutečné pozadí těchto jevů - sociální nouzi a nedůstojné životní podmínky, v nichž muselo dělnictvo žít. Péče církve o dělnictvo měla dlouho jen sociálně-charitativní ráz. Kněží se snažili hlavně zmírnit obtížnou situaci dělnických dětí, když vystupovali proti zneužívání dětské práce a snažili se ulehčit životní podmínky dětem. Ovšem tím vším nebyl zasažen kořen osudového problému.

Kronika pokračuje: V pátek večer dne 24. dubna 1908 vypukl v Loučce požár a to tak zhoubný, že v necelé hodině pohltil 31 čísel. Něco dobytka uhořelo, ba manželé Pavelkovi, při zachraňování svého dítěte utrpěli velké popáleniny. Z jaké příčiny povstal, se neví, ale všeobecně se má za to, že byl založen od prohnaného pytláka, škůdce, jenž je postrachem celé obce, místo na služby Boží se toulá po lesích, kdež má nastražena oka na zvěř. Sám byl úplně připraven ku stavbě a chystal se už své staré obydlí zbourati. Požár byl tak hrozný, že kraj byl daleko široko ozářen, jako ve dne. Holešovští hasiči prý se chystali na cestu, a jeden voják ze Slopného, který byl v Kroměříži, tázal se rodičů psaním, kde byl ten hrozný oheň, že se mu zdálo, jako by byl blízko Slopného. Znamení, že bylo viděti požár v hodné dálce. Císař pán daroval na krytí škod, jež odhadnuty na 76.000 K, hned na třetí den 3.000 K. Pojištění bylo asi 34.000 K, poslanec Chlebus 40 K, Kadlčák 50 K, Dr. Čížmář 20 K. Offerou se pak sešlo z Horní Lhoty 26,14 K, z Val. Klobouk 104,44 K, Oujezda 56,84 K, Slavičina 45,32 K, Brumova 14 K, Francovy Lhoty 20 K, Štítné 29 K, Vlachovic 94 K, Kniž. arcib. Milost 150 K, Vizovice 35 K.

L.P. 1909

Tohoto roku dlouhá zima, většinou až v květnu se selo. V Újezdě zařízena trojtřídní škola a sice hned od 1.1.1908. Ve Slopném dvojtřídní, pobočka. Zdejší kaplan, P. Ferdinand Mičkal, ustanovený od 1.10.1908, odjel 26.12. do zemské nemocnice v Olomouci (Nová ulice) k poradě lékařské. Lékaři radili operaci, jež se ale nezdařila, podlehl a na ledvinový kámen 6. února 1909 tam zemřel. Byla tam obecní deputace na pohřbu.

Byly též volby obecní a zvolen za starostu Drga místo Pavelky.

Ve farské zahradě zrušena stará, sešlá, nepotřebná sušárna, aby se nemusela opravovati. Ve sklepě dána kamenná futra.

Poslanec Dr. Ant. Stojan, probošt kroměříšský a kanovník olomoucký, měl ve Vys. Poli veřejnou schůzi; dopoledne měl kázání na ranní, velké a velkou mši sv. Také v Újezdě byli na schůzi poslanci Kadlčák a Chlebus, při níž dělal a ztropil výtržnou opozici učitel Stoklásek.

V kostele opraveny varhany za 600 K od Matěje Strmisky, varhanáře z Uh. Hradiště. Vsazením dvou nových registrů salicionálu a violy hlas varhan velmi se zpříjemnil a varhany na zvuku získaly.

L.P.1910

Tohoto roku oproti minulému žádná zima a tak již ku konci února počalo se místy orati a až do 1. května žádný déšť, jaro tedy překrásné.

V únoru měl poslanec Dr. Stojan, probošt z Kroměříže, veřejnou schůzi ve Vys. Poli a v Drnovicích.

Ve Slopném otevřena definitivně dnem 1.1.1910 dvojtřídní škola, kdežto v Újezdě hned 1.11.1908 otevřena škola trojtřídní.

/V.M./
(Pokračování příště)

Z HISTORIE ZVONŮ ÚJEZDSKÉHO KOSTELA

(v letošním roce uplynulo 50 let, kdy byly pořízeny zvony „sv. Cyril“ a „sv. Metoděj“.)

Kostelní zvony - ať už si to přejeme nebo ne, ať si to uvědomujeme víc nebo míň, zasahují svým, většinou pravidelným vyzváněním, do rytmu našeho každodenního života. Ranní, polední a večerní zvonění - tzv. klekání nás upozorňuje, že bychom se měli při modlitbě Anděl Páně v průběhu dne na čas zastavit, slavit Boha, jemu děkovat, prosit..., zkrátka „pokleknout“; vždyť název „klekání“ nám to připomíná. Někdo z nás si to (snad alespoň občas) uvědomí a i tak učiní, většinou však jsme zabráni do svých každodenních starostí, práce i zábav, že hlas zvonů už ani pomalu neslyšíme. Myslím, že se to tak dá obecně říci, snad s výjimkou, když zvou k nedělním bohoslužbám nebo jiným slavnostem a kdy se vesnicí rozezvučí skutečně mohutně. Dalším momentem, kdy je většinou nepřeslechneme, je zvonění umíráčku. V tu chvíli ustrneme a pátráme, kdo další z naší vesnice nás opustil.

Z vyprávění starších lidí a písemných záznamů víme, že v minulosti měli lidé ke „svým“ zvonům docela jiný vztah, vážili si toho, že je mají, byli pyšní na jejich tóny a jak trpěli, když o ně na čas přišli - dnes bychom to nazvali až „srdeční záležitostí“.

V roce 1804 byl ve věži ještě starého újezdského kostelíka zavěšen zvon zasvěcený sv. Jiří. Byl těžký 102 kg a nesl nápis: „*Tento zvon ke cti a chvále Pána Boha a sv. Jiří chrámu Páně augeského. Léta 1684 Paulus Reimer fecit Olomucii.*“ Druhý zvon o váze 90 kg nesl dedikaci: „*Mathaeus, Marcus, Lukas, Joannes. Anno 1640.*“ Třetí zvon, který vážil 61 kg byl opatřen nápisem: „*fulgere et tempestate libera nos Dom. Jesu 1644. SS. Mathae, Marce, Lucas, Joannes orate pro nobis. (Od blesků a bouřek vysvobod' nás Pane Ježíši. Matouši, Marku, Lukáši, Jene orodujte za nás).*“ Čtvrtý zvon pocházel z kaple ve Vysokém Poli a byl na něm nápis: „*Maria ora pro nobis.*“ (*Maria oroduj za nás*). Tento zvon měl hmotnost 21 kg. V malé věžičce byl zavěšen ještě zvonek bez nápisu o váze asi 8 kg.

Roku 1832 z neznámých důvodů nechal tehdejší újezdský farář P. Vavřinec Webersik zvony přelít. Z původních zůstal jediný - z roku 1640, ten který vážil 90 kg a byl zasvěcen evangelistům. V tomto roce měl kostel mimo zmiňovaný zvon z r. 1640 ještě dalších 5 zvonů. Pak k nim přibyl ještě jeden, který pocházel z panského dvora „Plané díly“ a dříve ohlašoval začátek a konec roboty. V té době to byly nejkrásnější zvony známé svým líbezným hlaholem v celém okolí.

11. června 1896 přišlo pro zvony nebezpečí v podobě zhooubného požáru, který navždy umlčel jejich hlas. Oheň povstal z neznámé příčiny (prý následkem nočního úderu blesku) právě po čas mše svaté. Tehdy vyhořela celá věž. Dva menší zvony se roztavily a tři praskly pádem na zem. Zvony byly znovu přelity v dílně Petra Hillera ve Vídeňském Novém Městě.

Z nových zvonů, s velkým úsilím pořízených, se však farníci dlouho neradovali. Přišla válka a 22. března 1942 nařídili okupanti rekvizici, které padl za obět největší zvon bohatě zdobený o váze 730 kg, dále „tříhodinový“ zvon s hmotností 320 kg a „poledňák“ vážící 200 kg. Oba tyto zvony byly opatřeny stejným reliéfem Panny Marie s Ježíškem. Snímání zvonů z věže bylo pro farníky velice bolestivou událostí. S těžkým srdcem poslouchali jejich tklivé tóny, které naposledy vyzváněly celé půldruhé hodiny a kdy jim na odchod ještě cinkal osiřelý „umíráček“.

Na nové zvony pak ještě dlouho nebylo ve farnosti ani pomýšlení. Za působení P. Valentina Rafaji byl v roce 1951 zakoupen silný kostelní rozhlas se 4 reproduktory na věži

a zvonění bylo vysíláno z gramodesek - poprvé se tak stalo o újezdské pouti. O vánocích se vysílaly prostřednictvím tohoto rozhlasu také koledy.

Konečně přišel 20. květen 1956, na který připadla Slavnost Seslání Ducha svatého. Po dlouhých čtrnácti letech se vesnicí rozezněly skutečné zvony. Zatím byly pořízeny dva. Zasvěceny byly sv. Cyrilu a Metoději a letos uplynulo právě 50 let od velkolepé slavnosti, při níž byly P. Stanislavem Dostálem, tehdejším děkanem ve Štítné, posvěceny. P. Valentin Rafaja o tom učinil ve farní kronice tento zápis: „Účast na slavnosti byla obrovská. Bylo trochu větrno a chladno. Lidé byli rádi, že máme opět alespoň dva zvony, ale pravili, že hlasem se zdaleka nevyrovnají starým zvonům, které byly široko daleko známé svým krásným zvukem.“ Dále duchovní správce poznamenává: „Ne na zvonech, ale na lidských srdcích záleží.“

Kmotřenkami při svěcení zvonů byly ženy, které skoro všechny ve válce někoho ztratily: za Újezd to byla Veronika Pavelková č. 173, která přišla o syna; za Vysoké Pole Františka Zvonková č. 99, na Ploštině ztratila 2 syny; z Drnovic Anděla Zichová č. 23, která na Ploština přišla o muže, otce i bratra; ze Slopného Amálie Remešová č. 74, které válka vzala bratra a z Loučky Anna Žáčková č. 32, jedna z nejstarších občanek.

Další zvon „Maria“ byl dovezen v září roku 1979 a následujícího roku zavěšen.

Zvon „sv. Václav“ spolu s „umíráčkem“ byly pak pořízeny o tři roky později, v roce 1982.

V současné době je tedy ve věži újezdského chrámu zavěšeno celkem 5 zvonů:

- z roku 1956: **2 zvony - „sv. Cyril“ a „sv. Metoděj“**. Byly vyrobeny ve zvonařské dílně Kovolit u Brna. Zvon „sv. Cyril“ o hmotnosti 415 kg a s laděním „h“ nese nápis:

K TOBĚ HLAS PROSBY Z TÉTO VLASTI VANE, DĚICTVÍ OTCŮ ZACHOVEJ NÁM PANE!
A.D. 1956 SANCTE CYRILLE, DEFENDE QUOD SEMINASTI. Zvon „sv. Metoděj“ je menší - 223 kg a má ladění „cis“; na svém těle má napsáno: PROVÁZEJ NÁS NA VEZDEJŠÍ POUTI, NEDEJ LIDU SVĚMU ZAHYNOUTI. ÚJEZD A.D.1956 SANCTE METHODI, NE DERELINQUAS NOS!

- z roku 1979: **zvon „Maria“** je největší - 850 kg. Pochází z dílny Letitie Dytrichové v Brodku u Přerova. Je laděn do „fis“. Zvon je ozdoben reliéfem Panny Marie s Ježíškem, který je doplněn nápisem: MARIA, MARIA, SHLÉDNI NA NÁS MILE, HLEDEJ POBLOUDILÉ, DEJ NÁM DOJÍT CÍLE. UJMI SE NÁS VŘELE, PROS I ZA ZEMŘELÉ. BUĎ CTĚNO TVÉ JMÉNO, MARIA. Posvěcení zvonu vykonal sám administrátor farnosti P. Stanislav Gottwald.

- z roku 1982: **2 zvony: „sv. Václav“ a „sv. Josef“- umíráček**. Oba byly ulity v dílně Josefa Tkadlece v Halenkově. Byly pořízeny nákladem farníků, který v té době činil cca 116 000 korun. Vysvětil je opět P. Gottwald.

Zvon sv. Václav váží 510 kg, má ladění „a“. Vedle reliéfu sv. Václava můžeme na něm přečíst nápis:

POMOCI MY TVÉ ŽÁDÁME, KNÍŽE, SMILUJ SE NAD NÁMI. UTĚŠ SMUTNÉ, ZAŽEŇ VŠE ZLÉ. SVATÝ VÁCLAVE - KYRIE ELEISON. PAMÁTKA NA OBĚTI PLOŠTINY Z 19.4.1945.

Zvon „sv. Josef“- umíráček váží 130 kg, ladění „e“. Je na něm vyobrazen sv. Josef; nápis zní: SVATÝ JOSEFE, PŘIMLOUVEJ SE U JEŽÍŠE. SVATÝ, SVATÝ - PÁN BŮH ZÁSTUPŮ - PLNÁ JSOU NEBESA SLÁVY TVÉ. ALELUJA.

Elektrifikace zvonů byla provedena v roce 1977.

/H.M./

POŘAD BOHOSLUŽEB V ZÁŘÍ

1. září : Pátek Ferie První pátek v měsíci září	15.20 Új.: 19.15 Sl.:	Za + Josefa Kabelu, rodiče z obou stran, švagra, švagrovou, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za Josefa Fiodora, jeho matku Věru Fiodorovu, Ilonu Váňovu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
---	------------------------------	---

2. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 10.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Čechovy, Žalkovy, čtyři švagry, synovce Mirka a ochranu Boží pro celou rodinu Svatební mše svatá Za + Marii Janoškovu, manžela a živou rodinu
3. září : Neděle 22. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + rodiče Pačiorkovy, syna, dceru, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za Věru Mlýnkovu, rodiče Mlýnkovy, Kozubíkovy, Jaroslava Slámu a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče z obou stran, Františka Strušku, dceru Marii a Boží ochranu pro živou rodinu Za školní mládež (<i>začátek nového školního roku</i>)
4. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za Jindřicha Strušku, živou a + rodinu a duše v očistci
5. září : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Kozubíkovy, Ďulíkovy, jejich + děti a Boží požehnání pro celou rodinu Za Annu Pavelkovu, její rodiče, sourozence a švagrovou
6. září : Středa Ferie	17.35 Új.: 19.15 Sl.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich + dceru Marii Častulíkovu, + rodiče Králikovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Karla Olejníka, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
7. září : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Balouchovy, Buriánkovy, jejich rodiče a dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za rodinu Daňkovu, Pientkovu, Antonína Běloně a Františka Lysáka
8. září : Pátek Narození Panny Marie	15.20 Új.: 19.15 Sl.:	Na dobrý úmysl Za + Miroslava Švihla a jeho sestru Boženu
9. září : Sobota Sv. Petra Klavera, kněze	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Marii Stružkovu, syna Josefa, snachu Marii, rodiče z obou stran, Antonína Fojtíka, staříčky Drgovy, Koňenkovy a Stružkovy Za + rodinu Hübnerovu, Andrysovu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
10. září : Neděle 23. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.: 11.00 VP:	Za + Miloslava Zvončáka, bratra, švagrovou, švagra, rodiče a dar zdraví pro živé rodiny Za + prarodiče Čičelovy, Urbaníkovy a dar zdraví pro živou rodinu Za živé i + Marie a Ludmily z Drnovic Za farníky (<i>sv. křest</i>) Za živé a + Marie a Ludmily
11. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodinu Andrysovu, vnučku a duše v očistci
12. září : Úterý Jména Panny Marie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za manžele Bařinkovy Za + rodiče Bodlákovy, Poláchovy a jejich děti
13. září : Středa Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	17.35 Új.: 19.15 Sl.:	Za rodiče Častulíkovy, dceru Bohumilu, vnučku Evu, Marii Častulíkovu, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Františka Pavelku, Františka Kozubíka, dvoje rodiče a Boží ochranu pro živou rodinu
14. září : Čtvrtek Povýšení svatého Kříže	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Andělu Poláchovu, rodiče Poláchovy, bratra Josefa, duše v očistci a živou rodinu Za Vlastu Tománkovu, rodiče Kovaříkovy, Tománkovy a živou rodinu
15. září : Pátek Panny Marie Bolestné	15.20 Új.: 19.15 Sl.:	Za + Jana Šomana, + rodiče Šomanovy, Hůšťovy, dva syny, snachu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu s prosbou o požehnání do dalšího života
16. září : Sobota Sv. Ludmily, mučednice	6.30 Új.: 10.30 Új.:	Za + rodinu Sucháčkovu, Chromíkovu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Svatební mše svatá Svatební mše svatá

	11.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Mikuláškovy, syna, zetě, vnuka, rodinu Lauterbachovu, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
17. září : Neděle 24. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.: 14.30 Pl.:	Za Marie a Ludmily (s ofěrou) Za + rodiče Elšíkovy, syna, dceru, živou rodinu a duše v očištění Za rodiče Opravilovy, Ludmilu Opravilovu, Bohumila Lorence, Bohuslava Šústka a dar zdraví pro živou rodinu Za + Jiřího Kamenčáka (výroční mše svatá) Za živé a + dobrodince kaple, poutníky a jejich rodiny
18. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Petra Baláčka, rodiče Ďulíkovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
19. září : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Zichovy, syna Vladimíra, dceru Leničku, za nemocnou osobu, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu Za + rodiče Machů, vnuka, rodiče Kostkovy, živou a + rodinu z obou stran
20. září : Středa Sv. Ondřeje, Pavla a druhů mučedníků	17.35 Új.: 19.15 Sl.:	Za Františka Urubka, rodiče z obou stran, dva syny, neteř Marii, duše v očištění, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Jiřího Váňovu, Jindřicha Janků a živou rodinu
21. září : Čtvrtek Sv. Matouše, apoštola a evangelisty	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Mikulů, jejich rodiče, dceru, dva zetě a Boží pomoc pro živé rodiny Za + Františka a Marii Běloňovy, Františka a Františku Hůšťovy, dva syny, rodiče z obou stran, + rodiče Olejníkovy a dar zdraví pro živou rodinu
22. září : Pátek Sv. Mořice a druhů, mučedníků	15.20 Új.: 19.15 Sl.:	Za rodiče Kořenkovy z Drnovic, dva syny, snachu, vnuka Karla a Boží pomoc pro živou rodinu Za + Karla a Aloisii Šústkovy, rodiče z obou stran, jejich + děti, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
23. září : Sobota Sv. Pia z Pietrelciny, kněze	6.30 Új.: 11.15 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Machů a Holbovy Svatební mše svatá Za + Bohumila Trochtu, řeholní sestru Annu Šutovu a duše v očištění
24. září : Neděle 25. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za občany Loučky ke cti sv. Václava Za + rodiče Šústkovy, jejich bratra, stařečky a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodinu Peřestou, Horáčkovu, Josefa Ovesného, rodiče a dvě sestry Za + Jaromíra Kostku (výr. mše sv.), jeho rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
25. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Juřicovy, syna, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny
26. září : Úterý Sv. Kosmy a Damiána	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Mozgovy, živou a + rodinu Za + Františka Marcaníka, sourozence a Boží ochranu pro živou rodinu
27. září : Středa Sv. Vincence z Paula, kněze	9.30 Lo 17.35 Új.: 19.15 Sl.:	Ke cti sv. Václava za obyvatele a zaměstnance Domova důchodců v Loučce a jejich rodiny. Za rodiče Hlavičkovy, syna Vladimíra, jeho vnuka, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Na poděkování za 75 let života, + manžela, syna, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
28. září : Čtvrtek Slavnost SV. VÁCLAVA, mučedníka, hl. patrona čes. národa a olom. arcidiecéze	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Josefku a Josefa Machů, rodiče z obou stran, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Ludmilu Opravilovu, stařečky a Boží požehnání pro živou rodinu
29. září : Pátek Sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	15.20 Új.: 19.15 Sl.:	Za + rodiče Drábkovy, Pavelkovy, Ďulíkovy, Vladimíra Zichu, dceru Leničku a dar zdraví pro živou rodinu Za + manžela, rodiče z obou stran, duše v očištění a

		ochranu Boží pro živou rodinu
30. září : Sobota Sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Machů, Divokou, Struškovu a Boží požehnaní pro živé rodiny Za + Barboru a Marii Šulavovy; duše v očistci

SVATÝ VINCENC Z PAULY

Zakladatel řádu CM

Narozen: 24.dubna 1581 v Pouy, Francie

Zemřel: 27. Září 1660 v Paříži, Francie

Patron všech charitativních zařízení, vincentinů (lazaritů) a vincentinek, kléru, sirotčinců a nemocnic, sirotků, zajatců, pro nalezení ztracených předmětů

V katedrále v Lyonu chovají srdce zakladatele řádu Vincence z Pauly jako drahocennou relikvii. V kostele Lazaristů v Paříži jsou jiné ostatky světce, který vešel do dějin jako zakladatel vicentinů (lazaristů) a vincentinek (milosrdných sester). Vincenc z Pauly se považuje za zakladatele organizované Charity.

Vincenc z Pauly se narodil 24. dubna 1581 jako syn chudých rolníků v malé vesnici Pouy v Gaskoňsku. V 19 letech přijal kněžské svěcení a po několika dalších církevních zastávkách převzal r. 1612 farnost Clichy v paříži. Pak působil Vincenc od r. 1613 do r. 1626 jako duchovní v domě galejního generála de Condi. Během této doby se zcela věnoval duchovní správě a v r.1617 slíbil věnovat se po celý život chudým.

Aby mohl lépe uskutečnit své plány, založil Vincenc z Pauly v srpnu 1617 pro přísně organizovanou péči o chudé "Confrérie de la charité" (Společnost lásky), společnost laických sester a dal jí podrobná pravidla. Tí založil Vincenc z Pauly první ze svých charitativních děl. V r.1620 následovala stejná společenst pro mužské laické síly, jmenovala se "Serviteurs des pauvres" (Sluhové chudých).

V r. 1625 konečně vytvořil Vincenc z Pauly své třetí charitativní dílo: "Congregatio Missionis", jehož členové se nazývali podle svého sídla u pařížského kostela sv. Lazara také lazaristé (nověji také vincentini). V centru jejich činnosti byla výstavba misí, ale leželo jim na srdci i vzdělání kněží. 29. Listopadu 1633 následovalo založení "Filles de la Charité" (Dcery lásky), které se nazývají v Německu Milosrdné sestry nebo podle zakladatele řádu vincentky. Na tomto díle se podstatnou měrou účastnila Luisa Marillacová. Vincentky, které žily bez klauzury a bez řádového roucha, vycházely do měst a vesnic, pečovaly o nemocné, staré a sirotky, staraly se o vězně a o organizovanou péči o nemocné v nemocnicích.

Když došlo v polovině 17. Století v Paříži ke krvavým povstáním proti absolutistické královské vládě, zřídil Vincenc z Pauly v St-Lazare lidové kuchyně a lazarety aby mohl zachraňovat obyvatele několika provincií před smrtí hladem a zmírňovat jejich rány a nemoci.

Vincenc z Pauly, pomocník chudých, utěšitel nemocných a otec sirotků, zakladatel všeobecné charity, zemřel v 80 letech 27. září 1660 v Paříži. Papež Klement XII. prohlásil zakladatele řádu 16. června 1737 za svatého (blahořečení bylo r. 1729).

Úcta a tradice: Lazaristé a vincentky slaví Vincence z Pauly také 20.prosince.

Znázornění: Vincenc z Pauly byl zobrazován většinou v kněžském oděvu, často uprostřed dětí, otroků nebo zajatců, někdy nese na ruce dítě. V pařížském mateřici lazaristů je portrét Vincencz Pauly, který vznikl r. 1660, krátce před jeho smrtí, a ukazuje zakladatele řádu jako dobrotivě hledícího, starého muže s kapucí na hlavě. Vincenc z Pauly je také zobrazován s hořícím srdcem v ruce.

Podle knihy Rok se svatými

VALAŠSKÁ POUŤ NA PLOŠTINĚ

Léto je doba poutí, jejichž účelem je nejen lidi duchovně obohatit, ale také možnost přinést Bohu oběť v podobě putování, odříkání si pohodlí či snášení nepřízně počasí. V

naší farnosti slavíme několik poutí a hodů, ale jedna z nejmladších se slaví každou poslední neděli v červenci na místě, které samo o sobě nabízí hlubší zamyšlení nad našimi životy, protože jich tam bylo několik desítek zbytečně zmařeno. Památku na tyto statečné pasekáře z Ploštiny s námi v letošním roce přijel prožít kněz a zároveň ředitel křesťanského rádia PROGLAS P. Martin Holík. Jak sám řekl, tento kraj zná, jen ještě nikdy na místo lidské tragédie na Ploštině nestihl při své cestě do Smoliny nebo do Valašských Klobouk odbočit.

P. Holík se zařadil do plejády zajímavých hlavních celebrantů, kteří na Ploštině sloužili mši sv. při Valašských poutích. V homilii vzpomněl tragédii Ploštiny, kdy člověk se odvrátil od Boha, od jeho dobra, a proto byl schopný spáchat takový čin. Válka není výmysl Boží, ale lidský. Každý z nás, když bude dobrý a stále lepší, tak by další "Ploštiny" v jakékoli podobě neměly šanci. V této době probíhá válka i na území, kde chodil Kristus – v Izraeli a v Libanonu. Tato historická místa jsou nesmyslně ničena z toho důvodu, že člověk zapomněl na své poslání – dělat dobro, které sám přijal od Boha. Také v příměluvách se p. Holík modlil za urychlené uzavření příměří a uklidnění situace na Blízkém Východě.

Několikrát se nad Ploštinou stahovala mračna, dokonce spadlo i pár kapek, ale po většinu mše svaté bylo příjemné počasí, které pomohlo téměř 1000-ti účastníkům prožít krásnou slavnost. Na besedě v zaplněné kapli Panny Marie Bolestné odpovídal P. Holík na dotazy o práci Rádia Proglas a nově vznikající a vysílající křesťanské televizi NOE. Tyto projekty jsou schopné přežít, jen když budou mít naši podporu, proto bychom je měli vzít za své a být vděční za možnost našeho dalšího duchovního vzdělávání pomocí moderních médií, které mohou šířit evangelium a dobro do všech domovů.

V neposlední řadě je třeba poděkovat farníkům a občanům z Drnovic, kteří se podíleli na přípravě slavnosti, výzdobě podia i kaple. Také postupná oprava přírodních lavic v amfiteátru na Ploštině je dobrým znamením toho, že na Ploštině budeme slavít spoustu dalších krásných slavností a že o poutníky zde bude dobře postaráno.

<VK>

OSMISMĚRKA NA ZÁŘÍ

Řešení z července: "... NÁS STOJÍ."

Řešení ze srpna: "... VDEČNOSTÍ."

"Přítel je ten, před kým mohu myslet.....(viz osmisměrka)."

Ralph W. Emerson

N	A	D	A	G	M	A	R	T	A
I	V	E	T	A	N	A	N	A	H
A	M	E	R	E	L	H	N	A	A
V	N	I	R	A	D	É	S	N	N
A	E	I	CH	O	L	I	D	N	Í
K	A	N	Ř	A	N	I	T	A	L
I	A	K	D	E	E	I	C	A	O
N	A	G	D	U	T	L	K	E	R
O	A	V	L	A	L	A	A	A	A
M	L	A	E	O	R	A	K	S	K

ADÉLA, ALICE, ANNA, DAGMAR, DENISA, EDITA, EVA, HANA, IRENA, IVETA, KAROLÍNA, KATEŘINA, MAGDALÉNA, MARIE, MARTA, MICHAELA, MONIKA, OLGA, RADKA, VENDULA, VERONIKA

ZPRÁVY A INFORMACE

Karmelské setkávání od října v naší farnosti

Dne 6.10. v 17.00 hod. ve Slopném mší svatou se uskuteční první karmelské společenství modlitby s představenou sester Karmelitek Barbarou Ogonowskou ze Štípy. (je návaznost spojů z Vysokého Pole, Újezda, Loučky). Tato duchovní akce vzešla ze zájmu věřících farníků, které oslovila nabídka sester Karmelitek. Každý první pátek v měsíci (6.10.2006, 3.11.2006, 1.12. 2006) bude toto setkávání pravidelně v naší farnosti. Úvodní přednáška bude o škapulíři-zasvěcení se Panně Marii. Zveme farníky nejen ze Slopného, ale i z Újezda, Loučky, Vysokého Pole a Drnovic. Další přednáška bude v listopadu 3.11. opět v 17.00 – dle zájmu věřících je možnost tohoto setkání v Újezdském kostele/ poté by byl začátek v 16.30 hod./ . Další prosincové setkání bude opět ve Slopném kostele / střídání setkávání v kostele v Újezdě a ve Slopném/. Setkání budou na sebe částečně navazovat. Na závěr každého setkání bude adorace. Termín a časy setkávání budou upřesněny vždy v ohláškách.

Pozn. redakce: Po dobu oprav ve farním kostele v Újezdě se budou pobožnosti konat ve Slopném, Případná změna bude včas ohlášena.

Pouť do Kostelního Vydří a Dačic - v sobotu 30. 9. 2006

Jako úvod tohoto karmelského setkávání na první pátek v měsíci bude v sobotu 30.9. pouť do Kostelního Vydří. Vedoucí této poutě bude sestra Barbara – program: Prohlídka kláštera a karmelitánského vydavatelství s odborným výkladem otci karmelitány, mše svatá, přednáška – jak lépe prožívat duchovní život/účast přislíbil otec Vojtěch Kodet,

v jeho nepřítomnosti otec Gorazd či Jeroným/, adorace. Poté se přesuneme do Dačic – kde bude jedinečná příležitost pomodlit se spolu s klauzurovanými bosými karmelitkami s prohlídkou jejich kostela a kláštera.

Cena jízdného: Děti do 6 let zdarma, 6-15 let 200 Kč, dospělí 300 Kč. Děvčata ze scholy a ministranti budou mít slevu. Při malém počtu přihlášených by se pochopitelně zájezd neuskutečnil.

Jídlo se sebou – u bratrů karmelitánů budeme mít posezení s čajem.

Přihlášky – se zálohou 300 Kč na místenku v autobuse: V Újezdě u paní Martinové, Ve Slopném v sakristii, v Loučce u paní Andráškové, V Drnovicích v sakristii.

Odjezd v 7,00 hod., návrat ve večerních hodinách.

Využijte této jedinečné příležitosti navštívit Jižní Čechy a setkat se s klauzurovanými sestrami karmelitkami.

MUDr. Mgr. Marie Kořenková

Pout' do Itálie 7. - 12. 10. 2006

Kongregace Sester Karmelitek zvou na pout' do Padovy, Fiesole, Florencie a Říma ve dnech 7. – 12. října 2006. Cena celé pouti 5.600,— Kč. Přihlásit se je nutno do 5.9. Bližší informace na kostelní vývěsce.

SKUPINY ÚKLIDU

v měsíci září 2006:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
2.9.:	8.	5.	6.
9.9.:	9.	6.	7.
16.9.:	10.	7.	8.
23.9.:	11.	8.	9.
30.9.:	12.	9.	10.

LIST FARNOSTI ÚJEZDSKÉ (www.rkf-ujezd.info). Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě pro potřebu svých farníků v nákladu 750 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599; e-mail: rkf.ujezd@volny.cz. Členové redakční rady: Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů nebo do farní schránky. Pro farníky zdarma.